

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 47.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867406256/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

Marie (efter en liden Pause): Selner, De er ikke lykkelig. —

S: Eftersom man i Almindelighed dømmes, ikke; men ogsaa det kan kaldes Lykke at vexle Stilling; man lærer derved at betragte andres Glæde og Sorg fra den rette Synspunkt og tager sig i agt for at fornærme endog blot deres Delikatesse. —

M: De er bitter, dog Jeg kiender Dem for vel til at troe, De er det med Forsæt. — Ikke sandt, den Kiærlighed, de saa ofte spottede, har hævnnet sig paa Dem? —

S: Den har. —

M: De veed, Jeg har selv elsket nylkkelig; det giver Mig Mod til at vedblive denne Samtale, skjøndt den vel ikke er Dem saa ganske bebagelig. — Jeg havde maaskee mit ikke alt for forsigtige Valg en Del at takke, men De . . . .

S: Gienstanden for mit Valg var ei blot den skønneste, men tillige den ædelste. O! Marie! tillad Mig et Øieblik at kalde Dem ved dette Navn; tør [Jeg] i Deres, som i en Venindes, Barm udtømme min Sorg?

M: Deres Fortrolighed skal være min Stolthed. —

S: Med Ord kan Jeg ikke fortælle Dem min Historie (tager et Stykke Papir op), Bogstaverne kan maaskee giennem mit Øre styrke min Siel. — Jeg heder Dem blot ikke tænke paa, dette skulle være Poesie. Lad ikke deres dannede Øre dvæle ved de barbariske Lyde, men tænk blot, at de ere Ekko af mit Hiertes tause og dog saa høit lydende Toner. —

M: (sagte) Gud, hvilken Scene venter mig!

S: læser med en høitidelig, men ofte vakiende og afbrudt Stemme følgende (med Øinene heftede paa Marie):

Usalige Stund, da dit tryllende Øie
Den Straale udsendte, som naaede Mig,
Da taus Jeg beundred det blændende Høie,
Jeg skuede, da Jeg forgudede Dig! —

Og drak Jeg af Lethes de sprudlende Strømme,
Og misted Jeg derved al Fortidens Sands,
Dit Billede vogen, dit Billed i Drømme
Dog svævede for Mig i straaleric Glands.

O! aldrig, nei aldrig Mig undes at glemme
Dit Ynde, som stedse formerer min Kval.
End toner din hulde harmoniske Stemme
Som Ekko i Biergeomkrandsede Dal.